

Arrest

nr. 131 167 van 9 oktober 2014
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de minister van Justitie, belast met Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Servische nationaliteit te zijn, op 12 mei 2014 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 23 januari 2014 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ongegrond verklaard wordt.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 6 augustus 2014, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 september 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. WIJNANTS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat S. LAUWERS, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van advocaat L. SEMENIOUK, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“Mijnheer de Burgemeester,

Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die op datum van 15.12.2011 bij aangetekend

schrijven bij onze diensten werd ingediend door :

[...]

nationaliteit: Servië

adres: [...]

in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, aanvraag die door onze diensten ontvankelijk werd verklaard op 02.01.2012, deel ik u mee dat dit verzoek ongegrond is.

Reden(en):

Het aangehaalde medisch probleem kan niet worden weerhouden als grond om een verblijfsvergunning te bekomen in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen.

Er worden medische elementen aangehaald voor L.N.. De arts-adviseur evalueerde deze gegevens op 22.01.2014 (zie verslag in gesloten omslag in bijlage).

Derhalve

1) kan uit het voorgelegd medische dossier niet worden afgeleid dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit, of

2) kan uit het voorgelegd medische dossier niet worden afgeleid dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft.

Bijgevolg is niet bewezen dat een terugkeer naar het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft een inbreuk uitmaakt op de Europese richtlijn 2004/83/EG, noch op het artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM).

Dat in het verzoekschrift ook argumenten worden aangevoerd (m.n. : werken hard aan hun maatschappelijke integratie, het centrum van hun belangen bevindt zich voortaan in België, werkbereid) welke geen betrekking hebben op de medische toestand van betrokkene. Dat met de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 duidelijk een onderscheid werd aangebracht in twee verschillende procedures, m.n. ten eerste het artikel 9ter als een unieke procedure voor in België verblijvende personen met een medische aandoening, ten tweede het artikel 9bis voor in België verblijvende personen, die menen te beschikken over buitengewone omstandigheden, en die om humanitaire redenen een verblijfsmachtiging wensen te verkrijgen.

Dat de hier ingeroepen niet-medische elementen buiten de medische context van artikel 9ter vallen en dat derhalve in dit verzoek aan deze niet-medische argumenten geen verder gevolg kan worden gegeven.

Het attest van immatriculatie dat werd afgegeven in het kader van de procedure op basis van genoemd artikel 9ter dient te worden ingetrokken. Gelieve betrokkene tevens af te voeren uit het Vreemdelingenregister omwille van "verlies van recht op verblijf".

2. Over de rechtspleging

2.1. Artikel 39/82, §3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) bepaalt onder meer wat volgt:

“§ 3. Behoudens in het geval van uiterst dringende noodzakelijkheid moeten in één en dezelfde akte zowel de vordering tot schorsing al het beroep tot nietigverklaring worden ingesteld.

In het opschrift van het verzoekschrift dient te worden vermeld dat hetzij een beroep tot nietigverklaring wordt ingesteld, hetzij een vordering tot schorsing en een beroep tot nietigverklaring. Is aan deze pleegvorm niet voldaan, dan wordt het verzoekschrift geacht enkel een beroep tot nietigverklaring te bevatten.

[...]

2.2. Het verzoekschrift draagt als hoofding “BEROEP TOT NIETIGVERKLARING” en wordt derhalve, niettegenstaande de eenmalige vermelding dat ook de schorsing wordt gevraagd, geacht enkel een beroep tot nietigverklaring te bevatten.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. Verzoekster voert onder meer de schending aan van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, stellende dat de bestreden beslissing is gebaseerd op het advies van de arts-adviseur op datum van 22 januari 2014, maar dat in dit advies geen rekening is gehouden met het laatst door verzoekster overgemaakte attest van 13 januari 2014.

3.2. De verwerende partij doet dienaangaande gelden dat uit het administratief dossier blijkt dat er geen medisch attest van 13 januari 2014 werd overgemaakt aan de verwerende partij.

3.3. De artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen verplichten de overheid in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen, en dat op een "afdoende" wijze.

De bestreden beslissing is, luidens de bewoordingen ervan, volledig opgehangen aan het advies van de arts-adviseur van 22 januari 2014. Een motivering door verwijzing naar het uitgebrachte advies is in beginsel toegestaan. Deze werkwijze dient evenwel aan bepaalde voorwaarden te voldoen. Vooreerst moet de inhoud van de stukken waarnaar wordt verwezen aan de betrokkene ter kennis zijn gebracht. Bovendien moet het desbetreffende stuk zelf afdoende gemotiveerd zijn en moet het in de uiteindelijke beslissing worden bijgevalen door de verwerende partij (RvS 13 maart 2014, nr. 226.734, NV BAECK en JANSEN).

De vraag die zich ter zake stelt, is of het advies van de arts-adviseur afdoende werd gemotiveerd.

De verwerende partij kan worden gevolgd waar zij stelt dat het administratief dossier geen medisch attest van 13 januari 2014 bevat. Echter, verzoekster voegt bij haar verzoekschrift een bewijs van verzending op 14 januari 2014 van een fax, verstuurd naar het faxnummer dat is vermeld op het document waarmee de verwerende partij de aanvraag van verzoekster ontvankelijk heeft bevonden. De verwerende partij betwist niet dat dit nummer door verzoekster kon worden gebruikt en uit het administratief dossier blijkt dat de medische documenten die dateren van na het indienen van de aanvraag allemaal per fax werden bezorgd en zich ook daadwerkelijk in het dossier bevinden. Het bewijs van verzending, met daarop de weergave van de eerste bladzijde (van in totaal 5) - met name de voormelde brief houdende het ontvankelijk bevinden van de aanvraag - maakt ook onmiskenbaar duidelijk dat verzoekster de stukken heeft overgemaakt in het licht van haar aanvraag op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet. Verzoekster maakt derhalve aannemelijk dat zij het medisch attest in een bundel van 5 documenten op een correcte wijze heeft overgemaakt en dat deze werden ontvangen door de verwerende partij, getuige daarvan het "OK"-resultaat op het transmissierapport.

In die optiek moet worden vastgesteld dat in het advies van de arts-adviseur, die geen melding maakt van het bedoelde attest van 13 januari 2014, niet afdoende werd gemotiveerd aangaande de beoordeling van de medische situatie van verzoekster. Immers moet uit dit advies minstens blijken dat de door verzoekster aangebrachte elementen daadwerkelijk in overweging werden genomen, hetgeen thans niet het geval is. Een schending van de formele motiveringsplicht is aangetoond. Het middel is gegrond.

3.4. De verwerende partij betoogt verder dat de arts-adviseur de beschikbaarheid en toegankelijkheid heeft onderzocht van de noodzakelijke behandeling en dat verzoekster niet duidelijk maakt op welke wijze het attest van 13 januari 2014 de conclusie van de arts-adviseur zou kunnen beïnvloeden. Echter, door de Raad ertoe uit te nodigen standpunt in te nemen over het belang van verzoekster bij de door haar aangevoerde en hiervoor reeds gegrond bevonden grief vraagt zij de Raad in wezen over te gaan tot het maken van een medische beoordeling, terwijl hij daartoe niet de bevoegdheid heeft. Het feit dat de beschikbaarheid en toegankelijkheid van een adequate behandeling reeds werden onderzocht, brengt geen soelaas: dit onderzoek kan immers niet worden gevoerd wanneer niet eerst alle elementen aangaande de medische situatie en de daarvoor noodzakelijke zorgen - die eventueel mee kunnen evolueren met de evolutie van de aandoening - werden beoordeeld. Deze medische beoordeling behoort tot de bevoegdheid van de arts-adviseur, en de Raad kan zich niet in de plaats stellen. De vastgestelde schending leidt dan ook noodzakelijkerwijs tot de vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 23 januari 2014 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ongegrond verklaard wordt, wordt vernietigd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negen oktober tweeduizend veertien door:

mevr. A. WIJNANTS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

A. WIJNANTS